

mljevalcev tovrstnih festivalov, se pravi kritikov in poklicnih radovednežev. Narobe: v spomin bi radi priklicali znani zemljepisni podatek, da Beograd res ni tako daleč od Ljubljane, Maribora, Celja in kar je še drugih gledališko bolj prebujenih mest in da bi bilo vredno — če ne že neogibno — katero od skupin, ki gostujejo v Jugoslaviji, privabiti tudi v našo republiko. Seveda se takoj postavi vprašanje denarja in psrtojnosti — kdo si bo naložil na pleča še dodatno skrb in nepredvideni strošek: kulturne skupnosti, gledališča, ljubljanski Festival, različni odbori za mednarodno sodelovanje? In to v dneh, ko so novci dovolj skopo odmerjeni že za izvirne gledališke produkcije? In ko so takšna gostovanja prav razsipno draga?

Tovrstni ugovori so kajpak razumljivi, manj razumljivo pa bi bilo, ko bi se ob njih pomenek o možnostih gostovanj tujih ansamblov že končal. Se zlasti ne v času, ko v naših gledališčih — izjeme so redke in dovolj znane — v glavnem ne dosegamo niti solidnega slovenskega povprečja spred nekaj let, ko se medle in neizrazite predstave kar prehitevajo in ko je, po drugi strani, delež gledališke umetnosti na ljubljanskih mednarodnih kulturnih prireditvah že kar zanemarljivo pičel. Sicer se utegne zgoditi — kot se je v ne tako davni preteklosti že nekajkrat —, da bodo izvrstne gledališke skupine na gostovanju po Jugoslaviji našo republiko obšle in jo pustile v otrplem dremežu samovšečne province.

A. B.

Žarko
Petan

Aforizmi

Pisateljem se slabo piše.

Revolucija je potres v politiki.

Če hočeš, da pes preneha lajati, ga ugrizni.

Satira je nezakonska hči diktature.

Marsikateri zakonski pristan je samo zato varen, ker ga je žena zavarovala z minami.

Tudi jaz sem za shujševalno kuro, če je lepo zapečena.

So tudi takšni umetniki, ki držijo življenju namesto ogledala povečevalno steklo.

Humorist se smeje tujim neuspehom, satirik tarna nad lastnimi uspehi.

Marsikdo ima roke samo zato čiste, ker dela svinjarije v rokavicah.

Najprej so me vlekli za uho, nato so me vlekli za jezik, zdaj me vlečejo za nos.

Bojim se kapitanov, ki ukazujejo posadki ladje »S polno paro naprej na dno!«

V poeziji besedam zrastejo krila.

Ženska lahko dokaže svojo nedolžnost samo takó, da jo izgubi.

Petelin je budilnik, ki ga lahko skuhaš.

Luna nikoli ne trka na odprte glave.

Neki maček je imel po prekrokani noči vedno mačko namesto mačka.

V ljubezenski strategiji je umik enak zmagi.

Napadu na tujo domovino pravijo patriotizem.

Kleptoman je socialno zavarovan tat.

Zgodovinarji so graditelji lepše preteklosti.

Ponudil mi je tuj prst.

Človek ne živi samo od kruha, je rekel pek, in začel peči žemlje.

Tako se mu je mudilo na oni svet, da je namesto poslovilnega pisma napisal poslovilno brzojavko.

Ne spleča se žugati slepim in šepetati gluhim.

Kompromis je katalizator v politični kemiji.

Talent je kapital, ki se samo enkrat obrestuje.

Sodobni kristjani zahtevajo uvedbo zakramenta svete ločitve.

Razvaline zakona so bolj zanimive za psihiatre kot za arheologe.

Tališče ženske se z leti niža.

Sodobni Galilej bi rekel: »Zemlji se vrti!«